

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZALLÁS:

Belső farkasutca 78. sz. alatt gr. BÄNFELI ház emeletében.

Megjelen e lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőn.
A 4 évnegyedre 3 ft. 6 ö. Hirdetési ár: négyhavas sorért először 7 kr., másodszor 6 kr., harmadszor 5 krajczár 0. ért. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.
A nyilatkozati cikkek sora után 15 kr. előlegezést kell a szerkesztőséghez czímezni.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, máj. 19

(D) A „Botschafter“ azon tendenciosus hírének közlése mellett, hogy a magyarok nagy pénzüsséggel akarnak befolytani az erdélyi választásokra, megdöbbenést áruja, a felett el, hogy csakugyan a magyarok nem találnak kiharadni, s így sok bajt okozhatnak.

A ki azt hiszi, hogy ha az Erdélybe összehívandó országgyűlés terén a magyar elem megjelen ezáltal az ottani kérdéseket talán csak inkább élesítené alkalmasint esalódik.

Éppen úgy esalódik az, a ki azt hiszi, hogy a jogtudományban s politikai életben kifejlett magyar elem, ha tagadó politikát követ, is, közvéleménye által roppant befolyást ne gyakoroljon a nemzetiségek és a kormány irányára.

A magyarok, székelyek valószínűleg nem lesz nagy csatátérre ez országgyűlés, a többi nemzetiségek számíthatnak egymás közt erős eszmeharagra.

Ez alkalommal magunkat mellőzve a másik két nemzetiségről szólnak, melyek egyikének nagyon kiváltságok igen szabad- elvű és kizáró alkotmánya volt, míg a másik nemzet multtal nem bírván, most akarja magát megteremtetni, s maga előtt csak is politikai chaost lát, hol mindent tetszés szerint alkotni újra — nem csekély kérdés ez!

Eszmék merítették fel, melyek eddig ismeretlenek voltak, de melyeknek a viták alatt fontos logikai következtetései lehetnek. Vizsgáljuk meg jól a román postulatumokat, nem látjuk-e át, a felette legegyszerűbb politikai célzatot, s vessük össze azzal a szász uni- versitás utóbbi követeléseit a politikai nemzetiségről a királyföldön.

Nem látjuk-e az éles ellentétet.

És szemben ezen nézet-ellenességekkel a románok álláspontja erős, mert midőn a szászok őket illető kérdésekben a történelmi alkotmányra hivatkoznak, a románok a nemzet képviselőitnek tényeiből igazoladják a hivatkozások elvi jogosultságát.

Valjón álmodott-e valaha a „Botschafter“ arról, hogy az országgyűlés tárgyalására kitűzött eszmékre nézve a két szélső pártot éppen azon két nemzetiség képezi, melyre a birodalmi tanács mellett rokonszenv kérdésében ama lap és pártja bizony számíthatni véli?

A magyar elemet a szász helyhatósági nézetek egy bizonyos fokú méltatására a jogfolytonosság mellett buzgalom, s azon meggyőződés ösztönzi, hogy a mely nemzetnek alkotmányos multja volt, az tabula rasara ne építsen, mert ennél ingatagabb alap nincs a világon, mint látható ezt a különben oly hatalmas, de benn soha le nem esendestülhető Francz aországban; viszont a magyart a románok által igényelt demokratikus eszmékhez hajlítja a jogegyenlőségnek az 1848 ki törvényekben kimondott ténye. A mint előre belátjuk az országgyűlés kilátásban álló tárgyai közt fognak felmerülni a más két nemzetiség közt is oly kérdések, a melyeket ellenkező érdekvizonyai miatt megoldani annálval bonyosabb, mert ugy látszik egy sereg eszme körül a románok intelligenciája is tul nőtt magát azon, hogy ön lábán ne járjon.

Ha a románok értekezletén szerkesztett postulatumokat észleljük, ugy látjuk, hogy ők azon reájok nézve főkérdésnél, mit nemzetiségük inarticulatiojának neveznek, nem indultak azon eszme után, a mit Roth pendített volt meg, s a mint e részben a románok célját a minap a „Független“ fel fogta.

A románok nem territoriumot, hanem új politikai, az az megyei felosztást kívánnak. Ez az, mi nekik a vármegyékben és királyföldön fontos előnyököt adhat. Nekik nem terület, hanem ország kell.

A románok nem érdek-, hanem népképviselőket kívánnak; ez az, a mi azon ideiglenes intézkedés stabilitását meghiusítaná, mely szerint a 15,000 lélekből álló Szász-Sebesváros és Sz.-Sebesváros összesen négy követet küld, éppen annyit, mint a 130,771 lélekből álló Tordaneget.

A románok topografiai s nemzetiségi tekintetek alapján kívánt új megye-felosztásaik alatt önkint van érte az is, hogy ők többé nem autonómiaárv kiváltságot régi területüket akarnak elismerni. Ők felelik, hogy Aranyos- szék a székely, nemzeti intézvények jogával együtt külön törvényhatóság alakjában donál- tatott a székelyeknek, s így a fundus regius a szász és vlakk telepeknek stb.

Egy új politikai felosztás annyit mint a királyföldnek egy vagy két megyévé alakítása, és a külön helyhatóság s vele együtt az universitásnak megszüntetése. Mindezek törté- nelmi jogok voltak, melyek egy radikális újra alkotásnál többé meg nem állhatnak s mely- nek védelmére nézve a fegyver ki van törve azon nemzet kezéből, a mely a jogfolyto- nosságot, a történelmi alkotmányt feladta. Nagy fontosságu e kérdés és roppant különbség van az új felosztás, vagy a létező hatóságok cse- lésztűbb beosztása közt, az előbbi egész új alkotás, az utóbbi a létezőnek tovább fejlesz- tése. A két eszme közt roppant életkérdés áll az erdélyi nemzetiségeknek, a mit milliat- ionok szűksége az elmélet útján kifejtetünk, s a mit egyik későbbi cikkünkben statisztikai szá- mok érvei mellett kimutatni megkísérünk. A nagy hatalmak csináltak volt a nagy lengyel királyságból egy kis varsói hercegséget, de a nép, midőn maga szervez, inkább osztzik mással a magáéból, hogy sem nemzetiségének nagy létszámát más nemzetterület fogalmában megsemmisítve lássa, csipán azért, hogy egy kis szögletet saját területének mondhasson. A románokat e szerint jól érthetni, midőn az új politikai felosztásnak csilgének topografiai te- kintetekkel, s midőn oly alkotásu megyékre számítanak. Ők e részben sok eszélélyel jártak el. Mindenki hitte, hogy a nemzeti territorialis rendszer iránti óhajtság lelkesíti őket és in pos- tulatumból látszik, hogy ők egészen egyébre főrekszenek, nekik külön ország kell a népképviselő alapján tulsulyokkal.

Látni való ebből, hogy a magyar már poli- tikai hitvallásánál fogva éppen nem foghatja magát érdecseníteni a „Botschafter“ aggodal- maira.

E kérdés kiválólag a más két nemzetiség közti vita tárgya lesz ezuttal, állás pontjaik- hoz képest.

Mi meg vagyunk győződve, hogy Erdélyt egy tabula rasaról újra alkotni teljes lehetet- lenség. Itt az átalakulásnál csak a törvény tekintélye dönthet, itt a törvény hiányait kell csak kipótolni s kiegyenlíteni a jogegyenlőség eszméivel, s ez alapon rendre és nem egy- szerre vinni át az újja alakítást.

A királyi előterjesztvény 5-dik pontja ez utóbbi célt tűzte ki.

Minthogy olvasóink némelyike előtt talán ismeretlenek főként a királyföld azon intézvé- nyi viszonyai, melyek a jogegyenlőség kora előtt ottan a szász supematat biztosíták; a a jogegyenlőség kimondása után pedig csak a befolyás kellő magatartása végett is a szá- szoknak nagy elvi csatákon kell átmenniök; jövő cikkünkben tán nem lesz helyén kívül egy kis tanulmányt tennünk, ama terület bel- viszonyai körül.

Néhány szó az „erdélyi hivatali tisztí névtár 1863-ik évre“ czimű hivatalos könyvről.

Az erdélyi hivatali tisztí névtár 1863-dik évre, egy barátom szíveségéből hozzám is el-

jutott. Kíváncsi voltam a könyv tartalmával megismerkedni, nemcsak azért, mivel az a maga nemében új, de inkább azért, mert hit- tem, hogy hazánk jelen állására sok tekin- tetben világot vet. Miután a könyvet átolvas- tam, s benne figyelemre, megjegyzésre méltó sokat találtam; várva vártam, hogy avat- tott tollu hazánkfiak valamelyike e könyvet a közönséggel megismertesse. Reményem e rész- ben nem teljesült, nehogy ide hátrább e részben hallgatásunk béleegyezésnek, vagy helybehagyásnak vették, szűkségesnek lát- tam e hivatalos munkát néhány vonással rö- videden megismertetni.

E könyvet a szerkesztők három részre osz- tották:

Az első részben foglaltatnak Erdélynek jelenleg fenálló minden hivatalai, az iskolai- kat, és egyháziakat is ide érte. Ezen rész- ben levonva azt, hogy a törvényhatóságok a közigazgatási, és igazság szolgáltatási hiva- lok a közelebb felvett alkotmányos elnevezé- seket meg tartják, akár a hivatalok számát, akár a hivatalnokok neveit, melyek kevés ki- vétellel a mult évtizedben vagy itt, vagy ott, előfordultak, s melyek közt az idegenek most is igen számosak, tekintstük minden, de min- den a lefolyt évtizedre emlékeztet.

A 2-dik részben a legfelsőbb, és felsőbb kancellariái, és k. kormányzati rendele- tek, és intézkedések foglaltatnak, melyek 1860 october 20-tól kezdve, 1862 october 30-ig bezárólag kiadattak. Ezekben túlrözi vissza magát a szellemi, és felfogási különbség, mely az 1860 ki és mostani kormányfő- ről közt létezik. E részhez vagyon csatolva Erdély kórházainak rövid leírása, ugy az or- szágos alapok ismertetése is.

A 3-dik részben hazánk területéről, és né- peségről vagyon szó. A területről hallgatók, csak a népeségről akarok néhány észrevételt tenni.

A 1-ső lapon áll Erdély népessége, mind- járt alább az önálló politikai hatóságok so- roltatnak elő: milyenek szerző szerint a vá- rmegek és vidékek, a székely, királyi, taksás, és három nemesi városok. A másik oldalon A-Felhérnyén kezdve előbb az egész me- gye népességét általános, aztán járásokon- ki állítja meg, a járási helységek nevén is elő- számlálván. Ezen rendet követi a többi me- gyék, vidékek, és székelyszékek leírásában is. A királyföldön eltér annyiban, mennyiben ott most járárok nincsenek; s itt már a vá- rások népességét az illető székely, és vidékek népességébe beszámította. Ezután következik Erdély minden helységének betűsoros név- jegyzéke, melyben kevés kivétellel minden helység lakóinak száma kitve van, mi a néps- számlálásnak alapja. Azonban azt tapasztal- tam, hogy szerző hazánk népessége kitudá- sára a betűsoros jegyzéket hol használta, s hol nem: mi onnan világos.

1. Hogy az ország általános népességét a törvényhatóságokra kitett népesség összege nem üti, ugyanis szerző szerint az ország né- pesége 1,953,655, a nyolcz vármegye, és két vidék népessége 1,072,895, az öt székelyszé- keké 313,671. *) A királyföldé 361,303 ösz- szesen 1,747,869.

E szerint szerző Erdélynek 205,786 lakó- sát számításból kihagyta. E hibás számítás részben onnan is eredett, hogy az önálló vá- rások népességét az illető vármegyék és szé- kelyszékek népességébe nem vette fel, e rész- ben egyedül Csik-Szereda szenved kivételt. Mi csekély véleményem szerint nem volt he- lyes, mert az önálló városok bárha politikai tekintetben az illető megyéktől, vagy székek- től függetlenek is, de területileg azokhoz tar- toznak. S e hibát szerző nemcsak hogy maga helyén helyre nem hozta, de munkájában sehol megsem emlitte, miáltal csak tévedésre nyújtott alkalmat, s munkája hitelet részben megsemmisítette. Az önálló városok népessége szerző adatai szerint teszen 96,733. S ha ezt is a fenebbi összeghez adjuk, akkor is Er- délynek 108,960 lakóját szerző a t. hatósá- gok népszámába nem vette fel.

2. A t. hatóságok népessége több helyen nem talál a járárokra tett népszám összegé- vel. Példát hozok fel. A 16-dik oldalon ez áll: Háromszék népessége 63,593. S e száma

*) E kiszámításban nemcsak Háromszéknek, de a többi székelyekben is lényeges hibának kell lenni, mert a székelyföld lakóinak száma már 1848 előtt is sokkal felül multa a 400,000-ot.

Szerző a hét járárokra ugy osztotta fel, hogy ezek összegéből csak 60,593 jött ki. Szerző itt is közel három ezerrel kevesítette Három- szék népességét.

3. Az egyes helységek népességének ösz- szége sem az ország általános népszámával, sem a t. hatóságok, és járárok népszámával nem egyezik; sőt attól több helyen nagyban eltér, mit következő példa bizonyít. Mint fen- nebb is felhoztam, a 16-ik lapon Háromszék népessége 63,593. En ugy tudtam, hogy Há- romszéknek ezelőtt ötven évvel is volt 63 ezer lakosa; most pedig sokkal több. Képzeltetni mennyire meglepettem midőn Háromszék né- pességét egy hivatalos munka által, melynek hitelességgel kellene bírni, ily csekély száma- ra leszállítva olvastam. Azonban a dolognak hamar nyitjára akadtam, midőn alább az or- bai f. járásról ezt olvastam (9 helység 6039 l.) holott e járásnak két helységet Gelence és Kóvászna kevés híján bir a járásra tett népszámmal. Hát a más hét helység lakossá- gát szerző hova tette? Ugyan az orbai a. já- rásban (8 helység 1697 l.) Ezen járásban az egy Zágón helységének több mint 6,000 — hat ezer lakosa vagyon, tehát ezen járásban szer- ző 9427 lakost hagyott ki a számításból.

Ezen szembeülvő hibás számítások felfede- zése után ösztönt kaptam arra, hogy Három- szék minden helységének népességét külön kikeressem, s abból az egész t. hatóság né- pességét kiszámítsam.

Szerző számítása:	az én számításom szerint
Sepsi-székben 25,517	25,206
Kézdi „ 20630	31,326
Orbai „ 7736	21,632
Miklósvár-szék 6710	11,093

60593 89,257 lakó. S ha a négy taksás város népességét is ide szá- mítjuk 11,128, akkor Háromszéknek népessé- ge a százezeret meghaladja. Szerző általában a székelyföldnek, de különösen Háromszék- nek népességét, bár mi okból, az igazság ró- vására igen kevéssé tette. Más t. hatóságok népessége felszámításában is a látótló na- gyobb, kisebb mértékben tett eltéréseket.

Rendszeres bírálatot inni nem volt szá- dékom, azt avatottabb tollra bízom; én nem is írói, de inkább politikai szempontból ki- vántam a hivatalos munkát megismertetni, s a számításban elkövetett nagy hibákat feltűn- tetni. Célom a volt, hogy a munka hiányaira írói, és olvasóit figyelmessé tegyek. Az írói azért, hogy máskor kövesse az igazságot. *) Az olvasóit azért, hogy valahányszor e köny- vet kezébe veszi nimenkor jusson eszébe, hogy ha még hivatalosabb volna is, mint a milyen, akkor is a fenebbi feltett okoknál fogva népszámítás tekintetében hitelt nem ér- demel, s következőleg erre senki, legyen bá- rá, vagy nem barát, e tekintetben nem hi- vatkozhatik. S.-Szentivány május 9-kén 1863.

Szentiványi György.

MEGYEI ÉS KÖZSÉGI ÉLET.

A széki ev. ref. egyházvidékből.

Első rész. zsinatunk vala e tavaszi, mely egy évtized óta csendesen folya le. Az ekkor felizgatott kedélyek, ideiglenesen rendes kor- látaik közzé vonulva, felhagyának erőlknek egymás elleni feszültségével, s minthogy anya- szentegyházunknak, — a közvélemény által már megérlelt, — oly közügyei tolatának elő- térbe, melyek feletti tanácskozársra öszvetartás szűkségeltetik: mi is egyestlénk, hogy elavult intézvényeink felrészítésére, a régi gyeplünk, ha nem is egészen szétbontásra, legalább azoknak a korigényeinek megfelelő korszerűbb alakra való változtatására, öszszevágó tanács- kozásainkat befolyassunk.

Tanácskozársaink folyásának legelőnébb színezetét adták, a mult évi köz szent zsi- natra küldött képviselőinknek, eljárásokról tett jelentése. Részletes zsinatunk, képviselőink el- járásával megelegetését, jegyzőkönyvileg nyil- vánítván; nem teheté fájdalomát nem jeleníti ki, a köz zsinat azon eljárása felett, mely- lyel küldötteinket fogadá, s ezen fájérzetét, a

*) Ismerv a munka szerkesztőjét, a benne elkö- vetett hiányokat bizonyosan nem tulajdoníthatni semmi szándéknak, szerző az 1867-ki öszzeírást használta, a melynek világszeríve vált hiányait mindenki ismeri. Ki- vánás volna azonban, ha minden törvényhatóságban a lélek szám hiányos hivatalos kimutatásait, egy-egy figyelmes ember így kiigazítaná, mint a t. közlő. Szerk.

jelen évi közzsínathoz egy felirathat megkül-
deni határozta.

Indítványoztatott a hunyadi egyházközsé-
nek is kijelenteni, képviselőink testvértelen
elfogadása feletti fájdalomukat.

A múlt évi közzsínatra felküldött korszéri
indítványaink pártolását, körlevél által fel-
szólítottuk volt a többi egyházközséket, a
felszólításra csak az enyedi, sz. udvarhelyi,
és gurgényi egyházközséktől valánk szeren-
csések részint pártoló, részint módosító tudó-
sításokat nyerni. Mily jól esett keblünknek
ezen három egyházközsédek rokon érzetet tolmá-
csoló testvéries válasza; annyira megbátorítá-
kozánk a többi egyházközsédek azon eljárásán,
hogy körleveleinket még válasza érdemesnek
sem méltaták. Pedig az eszmék, kölcsönös köz-
lés, kicserélés által érnek meg s lesznek a
közvélemény sajátjává.

Rész. zsinatunk a korszéri eszmék pártó-
lásával, nem hagyva el a küzdőhomokot, mint
újabb indítványokat határozta, az ideai közzsí-
naton ismét szönyegre hozatni:

1. A püspöki és esperesi székeknek, — az
utóbbinak meghatározott évekre — szabad vá-
lasztás utján bétöltését, annyival inkább az
utóbbi illető, minthogy a 86 canon nem örö-
kös, egyszerűen csak esperesi választásáról szö-
lt, s e szerint, ha az esperesi választást időhöz
kötjük, a canonon semmi csorbát sem ejtünk.

2. A képviseleti rendszer életbe léptetését
a tractusok, közzsínat, és mélt. egyházi főtá-
nácsban.

3. A köz és tractusok jegyzőinek, meg-
határozott csak 4 évre választását, miről
okadotul véleményünk a közzsínat elfog. kül-
detni. A köz főjegyzőnek püspökségre követ-
kezési jogát tractusunk el nem ismeri.

A canonainkkal ellenkező törvényellenes
gyakorlat elég rég rágódik anyaszentegyhá-
zunk életfáján, mely miatt az, obajott virág-
zásnak nem öröndhet. A közvélemény által
szívnvalra hozott korszéri eszmék elég rég
várnak a kivitelre, ideje már hogy ér-
vényre jussanak. A nyomás mindig visz
szabatsát szül s miután az önértéke jutás
kora beáll, elég erősen érzendi magát, szét-
rombolni az önkényileg összehalmozott bari-
kádnak, melyek a baladás útját gátolják, és
sűrűn fogja annak kimondását, hogy élér-
keztek már egy század múlva azon jobb idők,
midőn a gyakorlatot a canonnal lehet, és fel is
kell már valaha váltani.

Az eszmék, ha éretlenek, vagy férgesek,
mint gyümölcs idő előtt lepotyognak fáikról;
de ha érettek, nem szoríthatók rostély közé,
mert fogdáikat szétrombolják, s a korszelleme
szerénti alakra idomítják kívánságaikat.

A rész. zsinat eleibe terjesztett azon véle-
mény, hogy a válogatott ellátására évenként
többször is tartassanak részletes közzsínatok,
nem fogadtatott el, nem lévén általános sem idő,
sem költség megkímélve, mi a felirathat bőveb-

ben van indokolva; sőt az ilyen zsinatok ös-
zebírása monopoliummá is fajulhatna, men-
nyiben az első tetszése szerint valogatathatá-
ki annak össze hívandó tagjait. Mi nem aka-
runk monopolizálni, sőt minden új eszmének
csak akkor kívánunk életet, ha látjuk, hogy
annak fennállása, a közvélemény hozzá-
járása által garantírozva van.

A papválasztást illetőleg, maradtunk a kö-
zelebről módosítva elfogadott gyakorlat mel-
lett; mert félünk, hogy a gyakori változtatás
által még rosszabbat nyerünk; vagy tán ép-
pen a gyűlölt, és szabad választás satyráján
tekinthető, bár mi alakbani candidátot öt nyer-
jük kárpótásul, minek szándékolt behozatala-
ról szö-llő fuvalma, már érinté is fülleinket.

Olvasztatott a N. Sajó káptalan testvéries
átrata, mely élénk zinekel rajzolja, a rajta
elkövetői szándékolt erőszakos felosztást s fel-
szö-llítia rész. zsinatunkat is, hogy történelmi
jogaik ily módon eltiprásának meg gátlására
erkölcsi súlyunkal folyjunk be, s követeljük
autonomiájuk fenn maradását. Rész. zsinatunk
ősi jogaik gyakorlatában ily módon zaklatott
szeretett testvéreink átrátát, rokon érzettel fo-
gadá, s egyhangulag határozattá emelé hogy
a felosztásnak ellene mondunk, ugy annak is,
hogy a széki és gurgényi tractusokból sza-
kasztasson oda néhány egyház, mind addig
míg canonaink revisio alá kerülve egyházi-
dekeink celszerűbb felosztást nyernek, mert
ez idő szerint a történelmi jogok esonkítása,
s élvezett autonómiának magunk általi feladása
nem tanácsos, s nem is lenne helyes politika.
Ezen ellentmondásunknak, az illető helyre
leendő elklldése iránt intézkedtünk is; azon
hitben lévén, hogy midőn a képviseleti rend-
szer szándékolt behozatalával a közgyűlés el-
döntését szélesebb alakra kívánjuk fektetni,
nincs helyén egyoldalulag eltérőlni azt, minek
fenállását fejedelmű jóváhagyások, és száza-
dos gyakorlat biztosítják.

A n-sajó korszéri indítvány 12 pontja
közül egy merőben elvetettett, egy módosítva
s többi általános lelkesültséggel elfogadtatott,
s azoknak életbeletétele a köz zsinaton tractu-
sunk részéről pártoltatni fog.

Ezután több magán ügyeket tárgyalva,
egymásnak szives bucsut mondanék, és szét-
oszlának, azon obajtatás bárcsak tanácskozá-
saink kívánt eredményre jutnának ! ! ? ?

Málnási.

Külföldi levelezés.

Konstantinápoly, april vége.

Ezek után a vasúthoz indult a szultán, a
hol az indóház teremében egy trón volt emel-
ve, nem sok ideig mulatott itt fel, felülvén a
vasúti gőzösre s ment a vonaton Ephésusba,
mely utban minden stationál a törökök bárá-
nyokat és ökröket öltek le áldozatul; az ephé-

susi vasúti igazgatónak megelégedését nyilvá-
nitotta, hogy birodalmában ezen utat láthatá,
s igérte, hogy minden ehez hasonló vállalko-
zásokat elősegít. Az igazgatók engedélyt kér-
tek ezen ünnepély emlékére egy monumentu-
mát állítani, s megnyervén azt, Fuad basa
azonnal el is helyhezette annak fundameto-
mába az első követ. Melyek után az ephésusi
görög papságnak ajándékot adott, a nép pe-
dig mindenfelé hangoztatá a hurrah és zito
kiáltásokat. Visszaérkezve Smirnára, midőn
megérkezett gróf Bentivoglio egy beszéddel
tiszteltet, melyben a smirnaiak örömet s ál-
talános üdvözléseket fejezte ki, a melyre a
szultán így felelt: Örövendek a tisztelt hatal-
masságoknak Smirnában lakó agenseit láthatni,
köszönöm azon jó kívánságokat, a melyeket
irántam nyilváníttatok; s midőn alattvalóim
jólleteleket előmozdítani akarom, éppen annyira
érdekelve vagyok azon idegenek jólletelekért,
a kik birodalmomban laknak. A kereskedés
egy fő kötelem a külföldi státusok és az én
birodalmamban levők között: gondot fogok for-
dítani, hogy neveljem annak terjedését. Mostani
utazásom birodalmamban, és ezen nagy
kereskedővárosban való jövelem azon felté-
teleim egyike. April 22-én egész nap a hajón
volt hazai tudósításokkal elfoglalva; 23-án gr.
Bentivoglio egy angol lófuttatást rendezett,
melynek bevégezők egy szép lo áttadásával
kedveskedett 60 magasságának. Megjárta a ka-
szármákat, a hol Fuad basa által egy terje-
delmes szép beszédet tartatott a néphez, több
napokig levén Smirnában, onnan a környékbe
is tett kirándulásokat, hasonlólag utjában min-
den nevezetességet megnézett, és csak april
29-én érkezett a konstantinápolyi szigetekre,
szándékosan ott töltve az éjszakát, megtudván
azt az itteniek, több gőzösök mentek innen
lobogókkal feldiszipve eleibe. Május 1-én reg-
geli 11 órákor egy kisdő gőzösön érkezett
az itteni tengerszorosba, s annak közepetáján
megállva, ott egy aranytűl fénylő pompás
veresharsony béli ladiába szállt, mely a
szultánt a tengerparton levő templomhoz vitte,
a hol végezve áhítatosságát, lóra ült és a tem-
plomhoz közel levő palotájához ment. Midőn
a tengerszorosba megérkezett, a tenger tele
volt gőzös, vitorlás hajókkal, ladikkokkal, esol-
nakokkal és mindenféle vízi járó művek, nép
ezereivel, özöneivel borítva; hasonlólag a par-
tokon, épületekben, fák tetején, a magaslató-
kon tarkáslott a számtalanféle nemzetek
népei sokasága. A külső hatalmasságok kö-
vetéségeihez tartozó katonaságok díszöltözet-
jeikben hajókon voltak, és a szultán ezek so-
rai között érkezett meg a templomhoz, hon-
nan palotájához menvén udvari kíséretével,
annak udvarán várták a ministerek, minden
ittlevő hatalmasság követői, az itteni hivata-
lok főbbjei; ezen fényes diplomácia felkísérte
a szultánt egy nagy pompás terembe, a hol
trónusba ülve fogadta el országnagyjait. Ek-
kor az angol követ sir Bulver az egész dip-
lomácia nevében örömeiket fejezte ki beszélt

és tiszteltet, melyre a szultán szívélyesen
fogadva felelt. Mindezen idők eltétele alatt
mülködtek a sokrendbeli katonai, udvari és
olasz zenészek bandái, és mintegy ezer ágyu
volt mülködésben. Felséges volt azt a magas-
latokról hallani; mert hegyekbe megülközve
szokszorosan adta vissza a hangot, a mely
egy legnagyobb égháboru morájához volt ha-
sonlítható, a mikor is ezen morajok között
új meg új rojogások dördültek el, és ezen
ágyuzás ismétlődött valahányszor a szultán
kijött a városba, délkor, este, midőn a nap
lelent, és reggel viradat tájban; így tartott
ez három napig, és ezen három nap alatt
minden este világítva voltak a főbb utcák,
a galata és szaraszkie tornyok tetejei, a hi-
dak, minden hajók, melyek minden köteleim
mócesek csillogtak, és ezen idők alatt foly-
tonosan tűzijáték volt a tengeren, minden
messze lévő városrészek ki voltak világítva,
sőt a távoli helyeken összetett fákat meggyújt-
va lángoltatták; különben egy ilyen nagy
városban lebetetlen volt mindent meglátni
mindamellét is, hogy három este volt az vi-
lágítva.

Megérkezése után az első estét a szultán
az anyjánál töltötte, a második estén a stam-
buli világítást nézte meg, hol is a porta,
hadügyminisztérium lakás, s több ottlevő hi-
vatalépítelői gazdagon voltak kivilágítva, az
utcák minden kigondolhatott tarkaságok egy-
velegei közt voltak kivilágítva, ugymint persa
szőnyegek, drága töröksálók, brussai és da-
maszkusi szövetek, tükrök, csillárok, képek,
virágok, ezitrom- s narancsfák, lámpák, mé-
cesek, gyertyák égtek; babérfából triumfasi
kapuk készítették, s ezeketán kívül ki volt vi-
lágítva a bazár, melyet itt a törökök után
többnyire mindenki csárszának nevez. Ezen
roppant épület mintegy kétszáz utcából áll,
és az mind kö-bolozat alatt van, kétfélől az
utcák oldalain boltok vannak, és majd min-
den utcában más-másféle árucikk, p o-
külön a fegyverek, koralok, gyémántok utcaja
külön a csibukok, török pipák, török dohá-
nyok utcái; ezüst, réz, vasművek, persa
szövetek, selymek, gyolcsok, posztó, gya-
pott kelmék, gomboktól-munkák, porcelánok,
tűvegek, közönséges cserépedények, eszter-
gályosok, fűszerek, török papucskok utcái;
de van ott gyékény, seprő, halak, madarak,
majorságok utcaja is, melyek közt nagy sze-
repet játszik minden városrészében ezen hely-
nek a czukros és mézes sokaluk ennivalók,
és ezen roppant épületnek belől ki volt vi-
lágítva minden utcaja; csillárokkal, lámpákkal,
mécesekkel. Harmadik nap a pérai világításo-
kat nézte meg a szultán, ez nagyszerű volt;
Mindenik követnél szép világítás volt, azon-
ban a francia itt is kiuntette magát, a ke-
reskedők nem csak boltjaik előtt kívül, de
kapujuk, folyosók közt kiczipfázva fényesen
kivilágították, benn a boltjok földjét drága
szőnyeggel vonták be, az áruló pultont a leg-

TÁRCZA.

ÁSZAKI FÉNY.

(Folytatás.)

E csodálatos levél mellé Spottnak egy tí-
zetes utasítás volt mellékelve, melyben gróf
Hallayné teendői soroltatnak elé.

Bármennyire rangkörös volt a grófnő, s
bármennyire azon rideg lelkek közé lehetett
ő számítani, kik anyagi haszonért, melyre
rangja tekintélyének fentartása végett neki tán
legnagyobb szükségé volt, mindent kockáz-
tatni készek; de ezen kerítő szerep által
büszkeségét melyen sűrűen érezé, belátta, hogy
öntudata mellett még a világ is mennyire el-
ítélheti, megsemmisítheti őt, ha e celszövé-
nyes tervek titka napvilágra jön; de másrés-
ről megdöbbenve gondolt Spott azon rémes
figyelmeztetésére, hogy hajszálait már a rossz
doemonok kezébe adta egyszer. A grófnő leg-
jobbán tudta, hogy gr. Hallay Szidonia éksze-
reit nagyon óvatosan kelle pénzzel kicserélniük;
Spott e titokba beavatván magát, egy arany
szelenczét azon igérettel vett át pár év előtt
a grófnőtől, hogy azt arany-pénzzé átváltoz-
tatja, értvén a pénzverés mesterségét és a ve-
gyítést olyképp intézi, hogy e szelence, mely
nem nyomott száz aranyat, öt-hatszázat fog
hajtani. Az igért összeget rendre el is vitte
Freck újdón bankjegyekben, melyekről csak
most tudá meg a grófnő, hogy hamisak valá-
nak, és így ő öntudatlanul egy hamis jegy-
készítő társaság proselitája lón. Láttá ezen
felül, hogy Spott magával vitt egy composi-
tiót, melyet a család a Szidonia kínesei fölött
köött, melyet a grófnő is aláírt, s melyet ha
Spott Zováthy Gábor kezére juttatna, egy-
szerre mint család becsületét közkereset alá
vethetnék őt, mintán oly kincsért perelt, mely-
ből már titkon megosztott. Benne volt így
az örvényben, Spott kezei közt volt világi be-

estllete és nem vala mit tennie, mint vakon
engedelmeskedni rendelteinek. Még bizott ab-
ban, miképp kiköté Spottnak, hogy Izidora
személyes beleegyezése leendő szükséges, élet-
frigyének elhatározására nézve. De ezt is vé-
kony vigaszának látta, elgondolva, mily rendki-
vüli eszközöket tud felhasználni céljaira ezen
sötét férfin. Talán készen van ő már valamely
tervvel, melynek fogva Izidorát kényszerítheti,
mert e feltételt ellenmondás nélkül fogadta
el? Mindent föl leheté tenni Spottól és föl
mindent azon grófról, ki nek oly barátja s
megbizottja van. De a mint tapasztaltuk, a
grófnő is elég leleményes volt a celszövé-
nyekben. Gróf Honti levélét elemezve, látta,
hogy e gróf reményét az Izidora és Ozdy
közti viszony felbomlásának tényére alapítja.
Igy tehát ha e viszony nem bomlott föl, a
grófnő fel van oldozva az iszonyu tartozástól.
E megmondolás folytán a legforróbb örömmel
fogadta Vilmos látogatásait, örömet hagyta
ő Izidorával tanuk nélkül időzni, s ha látta
őket azon feltűnő bizalmasságban, melyet tár-
salgásuk tárgya önként hozott magával, szívé-
ből öröndtet, hogy a fiatalok közt mind in-
kább fejlik a kölcsönös bizalom és e remény
annál inkább táplálta őt, mert Izidora ezuttal
egyszer sem mondott ellent nagynénje azon
célzásainak, melyeket Vilmos iránti hajlamai-
ról igen gyakran tett. Nem lévén érintkezése
a Zováthy házsal, nem is képzelte, hogy azon
bizalmasság oka egészen más indokokban ke-
resendő, nem is képzelte, hogy Vilmos a köz-
benjáró szerepet viszi két hűn szerető szív
között!

A tavaszt a nyár követte, a haladó idővel
mind inkább kezdé a grófnő szívéből is ki-
mosódni Spott nyomasztó emlékezte; de az
ily lidérez-nomásoktól oly könnyen szabado-
dulni nem lehet.

Junius vége tájatt Pestről ezimzett levelet
vett a grófnő, melynek már ezimzatán meg-
döbbenve ismerte fel ugyanazon kéziratot, mely
gróf Honti Emilnek Konstantinápolyból küldött
leveléből előtte ismeretessé vált.

Izgatottsággal bontá föl a levél, melyből
rövid sorokat olvasa. Kedves grófnő! A com-
positiót tudva levő barátom kezimeire átadá.
Fájlalva értesültem a hölgy atyjának halálá-
ról, s ha lehet a csapásra nézve Izidorának
és nékem vigasztalásom csak is az, hogy ő
nagysád anyai hatalma s gyámsága alá van
helyezve, és így céljaink elérésére csak is a
hölgy beleegyezése van hátra. A szempillan-
tás eljött, melyben az utasítás szerint nagy-
sádat a budai fűrdőre teendő útja közben sze-
renesem lehet hontvári kastélyomban elfogad-
tatni; nagynéném Schwechat tábornokné for-
rón várja a szempillantást, hogy ifjúkori is-
merőjét viszontláthassa s nem is fog innen
eltávozni Bécsbe, mielőtt nagysádat ülhethné.
Julius 10-re reméljük e kedves szerencsét, s
hogy közebejuthó anyagi körülmények a gyors
előkészületeket ne hátráltassák, a mai gyors-
szekerem kétszáz darab aranyat vagyok bátor
nagysádhöz küldeni azon összegből, mely a
tudva levő kimeríthetlen ősi szelencéből foly-
vást fog folyti. Gróf Honti Emil.

Gróf Hallayné megdöbbenve látta, hogy
azon könnyelmű bűnök minden titka, melyekbe
ő Spott sodorta, e Mephisto által grófi barát-
jának át adva lehatalmasab fegyvertől a
grófnő ellen. Érzé, hogy hajánál fogva von-
ják már őt a rossz doemonok, és ellentállani
nincs hatalmában. Csak egy mentheti meg őt:
ha Izidorát Ozdy Vilmos gyorsan eljegyzi.

— Kedves Izidorám — szö-llt unokaöcsésé-
hez, mihelyt főlháborodását némileg palástol-
hatta. Nehány hét óta kísérem Ozdyval való
találkozásaidat, s a folyvást éledő bizalmas-
ságból magamra nézve öröndezetű képzete-
ket alkottam. Emilitem neked, hogy valószin-
leg egy pár hetet a budai fűrdőn kell tölte-
nünk. A jövő hó 5 ke tájatt indulnunk is kell
s e részbeni ezimzatot csak az változtatja, ha
netalán Vilmos akarna téged eljegyezni.

— Kedves Sofie néni! Semmi ilyen vi-
szony nincs közöttünk. Szívünk jól elkülö-
nít a barátságot a szerelemtől.

— Látom én e férfi magaviseletét. Ő sze-

szet téged, de te folyvást makacs vagy s visz-
szalokd őt csak azért is, mert én e viszony
teljesültét obajtom.

— Csálódol kedves néni, ő engem csak is
mint barátját szeret.

— Az nem való — szö-llt a grófnő — ő
nekem oly nyilatkozatokat tett, melyekből vi-
lágosan beláttam, hogy szenvedélyesen sze-
relemes

— Azt nem tagadom — szö-llt Izidora —
ő szerelmes az bizonyos, de nem belém; va-
lamint én is az vagyok, de nem Ozdyba. Ez
igen természetes dolog. Bizalmasságunk a mi
előtté szívonszalom gyanánt tűnik fel, csak
is annak következménye, mert tudjuk, hogy
kettőnk közt szerelmi kísérletek többé nem
fognak történni!

— Te valamit titkolsz előttem. Izidora ezt
meg nem egyeztettem szokott őszinteséged-
del. Határozott fölfedezéssel e, hogy Ozdyt
megint elidegenítsd magadtól?

— Nem kedves néni, ő jó barátom ma-
rad. De hogy régóta folyó faggatásaidnak vé-
geszakadjon, őszinteséget hírom közbenjá-
ról s magamra nézve ismétlem a mit annyi-
szor mondtam, hogy Zováthy Gábor szeretem;
Vilmosra nézve pedig csak annyit mondhatok,
hogy ő Gábor nővérenek Eliznek jegyese, és
septemberben tartja esküvőjét egyszerre Aran-
kával.

— Való-e ez? — szö-llt csak nem kétség-
beesve a grófnő.

— Bizonyos — szö-llt Izidora.

— Ah minden veszte van szöl Hallayné
s egy pamlagra szédülve hullott alá.

Izidora illatszerekkel fűzte el nagynénje
kábulatát, a nélkül, hogy rendkívüli megráz-
kodásáról magyarázatot kért volna. Ő ez egész
jelenetet a Gábor elleni gyűlöletéből, s a közte
és Vilmos közt tervelt viszonyhoz való ra-
gaszkodásból teljesleg kimagyarázta.

E szempillantás óta gróf Hallayné folyvást
nagyon sápadott és levert volt.

(Folytatjuk.)

finomabb kelmekkel terítették be, s virágokkal, narancsfákkal s tükrökkel ékesíték fel, és ezek közt nejkik s leányaik fényesen öltözve ültek ott mint egy-egy nimfa. Tübbféle szerkezetű triumfusi kapuk voltak, egyik virágból, másik narancsfából, babérból, más csillárokból, és ezeken mindeniken tündöklőtek a szultáni jelvények. Minden lakos az ő nemzeti színei szerint készítette kiöltözött lobogóit, és a világítás is azon színeket játszotta. Bámulatos volt az a sok csillár, és a mennyi az utcákra ki volt aggatva, és a sokféle formájú lámpák, mécsek, gyertyák. Szépek voltak a kaszárnyák világításai, az egyiknek ezernyi mécseki közt egy csillag forgott, és a mely forgása által mind változtatta a színeket. Legszébb volt ezek közt a légszesszeli világítás, a mely belől egy tites pléh, és a mely felét világítani alkalmazzák, azon mogyományi nagyságu jukakkal van ábrázolva a félhold, csillag és a szultán névjegye, s virág-girlandot ábrázoló kijuggatásokból is van sok ilyen pléh-készlet, melyekbe beboacsátva a légszessz s meggyújtva azt, gyönyörű briliánt módra tündöklök ki a kicsiny lyukakon. A szultáni jelvények mindenütt így világítottak, mindenkinek öntetszéstől függetek a világítások, és a félrebb való utcákon sok furcsaság is volt, p. o. egy szerkes egy kitöltött lovat világított körül, egy kerek egy kocskát húzott a magasba, s a körül világított, mások lakásai előtt egész fasorokat állítottak, de a ciprus-meg babérfák, narancs és citrom termést ábrázoltak stb. Volt ezek közt egy zöldre festett bévont oszlop, a mely jól vette ki magát, és voltak felséges magas oszlop-emelvények gyönyörű világítással, és a nagyobb utcákra szüntelenül változó görögötöltek. 9 óra táján az ágyuk mennydörgése tudtúl adta, hogy a szultán kiindult, löhátot egyszerű fekete öltözetben volt, és a fején török bojtos fes, elől két aranycsillaggal teljes öltözetben lovagolt két egyén, a kiket az itteniek huszárnak mondták, és utána ismét lovagolt két testőr, és Fuád, Omer s több basák, ezek után jött három batár, két-két he-relt lovagolt volt minden batár mellett, az első batárba tilt az anya szultánnő, az ő udvari hölgyeivel, a más két szerkesben négy szép nő volt, kiket a nép szultánnőnek mon-dott. A szultán mindenfelé figyelt megnyerő arczkéjezéssel alig-alig láthatólag jóváhagyással billentette fejét jobbra és balra, a nép pedig süketítésig rivalgott.

Megjegyzendő, hogy az európaiak világításai díszesebb és izlésteljesebbek voltak a törökök világításainál. Sőt a beszéd szerint úgy hallik, hogy a szultán is azt mondotta volna, hogy nem várt ily nagyszertű kitüntetés az európaiaktól. Április 22-én a rodusi szigeten oly nagy földindulás volt, hogy 2000 ház omlott össze.

Május 2-án Türr tábornok Olaszországból ide jött, és a mint mondják, itt lesz 10—14 napig.

KÜLÖNFÉLÉK.

Tegnap reggelre viráddal a monostori serház és fogadó épületében véletlen tűz ütött ki, miután azok mind zsindelyvel valának fűdve, mindkét épület menthetetlenül a lángok martaléka lön. Szerencsére a légkör esendese vala, különben, a környékbeli kisebb nagyobb s általában zsindelyvel fedett épületek gyulékony mivoltát tekintve, most talán egy nagy szerencsétlenség lenne következnie a tűznek, melyről nem lehet tudni, hogy ütött ki.

Az országgyűlésre vonatkozólag a „Herm. Ztg.”-ban egy cikkekcske közölték, indítvány a szászok számára. Miután a követeknek utasítás nem adatik, s nem minden név po ifikai program, mint p. o. Schmidt K., Rannicher, Maager, Schmidt H. (maga a szerkesztő), Teutsch, Dr. Tauschenfels, Schnell, Schneider, Binder, Lassel, Gull, Löw stb. jó lenne ha a szász követjelöltek választóik előtt beszédben nyilatkoznának elveik iránt.

A „Pesti Napló”-t már tíz nap óta nélkülözni kénytelenítettünk. Reclamaltunk a kiadóhivatalhoz, ha netalán eltévedt volna czimszalagunk. Hasztalan! A t. szerkesztőséghez apallunk tehát, mert ezekben a napokban főleg több szükségünk lehet egymásra mint valaha. A „Koszorú”-t se kapjuk a 7-ik számtól fogva. Megszüntessük-e cserepéldá-nyunkat?

Maager Károly ur a nagyváradi-ko-lozsvár-brassói vasút érdekében Olaszországba utazott.

Az erdélyi katonai újonczozásoknál már régóta a közügyelmet igénybe veszi azon tény, hogy míg a sorozás alá eső magyar ifjakat az illető helységekből könnyen lehet kiállítani, néha két egész oláh helység ifjaiból se tudnak egyetlen katonaképes egyént kiállítani. Hasonló esetben vannak a szász helységek. A mostani sorozó bizottmány a „M. S.” szerint elsőben az által fel, hogy a hegyi fal-vakból való ifjak nagy része sárvéses, s hogy

a sárvéses ifjak vastag lábhasán, csaknem mindeniknél ugyanazon helyen, mesterséges műtetre mutató forradás látezik. Szigorú vizsgálat s vallatás után kiderült, hogy bizonyos havasi helységeben lakó molnármester-ember tette és teszi sajátságos módon az ő fiatalokat egész életükre a jó pénzért nyomorékká s egyszersmind katonai szolgálatra képtele-nekké. A dolog hivatalos nyomatás alatt van.

Az Erdélyre vonatkozó legközelebbi kegyelmi tény a „Botschafter” szerint 2—300 egyént illet: ezekből a tulnyomó rész az 1848—1849-diki eseményekben vett részt; az 1851—1853-ki a Dunafejedelemségeken ter-vezett kísérletbe alig volt 6 egyén bonyolódva.

Bankjegyek postára adásának a nemzetgazdasági ügyesség rendelténél fogva folyó évi május 15-étől fogva, ha összegük 1 forintnál jelentékenyebb, lepecsételt csoma-gokban kell történni. Ugyanez áll a többi pénzemerekről, melyeknél egyszersmind bank-jegy van.

F. hó 6-án Tekén 20 ház és ugyanannyi gazdasági épület, 9-én ugyanott 2 ház min-den mellékeléssel legett. Ezek közül 6 az erd. kölesönös, a többi a magyarbiztosítói társaságnál volt mentesítve. — Aig végzők e sorokat, midőn vesszük a hirt, hogy e hó 13-án Egresen B. Szolnokmegyében 115 ház és gazd. épület, ugyanc napon Besztercevidék Jád helységében 14 ház és 17 gazd. épület lett hamuvá. Mindkét helyt a m. bizt. társaság érdekelve van. (Korunk)

Rhodus szigetén apr. 22-kén és 23-kán nagy földrengés volt, mely több ízben megújulva, éjszaka-nyugtától délkeletig 40—50 másodpercig tartott. A város, valamint a kül-városban számos ház összedőlt; sérülteitől egy sem maradt. A vidéken még nagyobb a pusztulás. Tizenkét falu egészen romba dől, 300 ember pedig a romok alá temetett. A városban 15 halott van.

Nápolyból jelentik, miszerint ott már igen régen nem esőzött és oly hatalmas „si-rocco” fúj, hogy az egész város pusztuló félben van, és a gabona-üzlekek jelentékeny vásárlási megbízásokat küldenek Odesszába.

A londoni kiállításon nagyon feltűnt a jégkészítő gép, mely nagy sebességgel és igen olcsó módon csinálja a jéget. Miután nálunk lanyaha telek után a jég beszerzése sok ezere-bek kerül, néhány hazánkra, (többi közt Jankó Vince) törekedett megszerzésén, azonban nem rendelkezhetvén elég pénzzel, a szándék abban maradt. Figyelem-görjesztésként azonban Sze-mere Bertalan a P. Hírökben közli e gép körül szerzett adatait. Az óránkint 50 fut jég-készítő gép ára 6300 frank, a száz fontosé 11,500, a kétszáz fontosé 18,000, a négyszáz fontosé 3000 frank. Egy-egy gépet 6—8 hét alatt készítenek el.

Roma mellett Augustus császárnak szép szobra találtatott. A „Köln. Ztg.”-nak erről a következők irják: Prima-porta mel-lét, Rómától 7 mialára, a via Flaminia szom-szédságában, Livia (Augustus neje) villájá-nál, mely ad gallinas nevezetűt, mindjárt az ásások kezdetén három szép mellszobor és relief-töredékeken kívül feltalálni Augustusnak tökéletes szobrát. E 8 láb magas szobor a csá-zári emék, a mi létezik, s egyáltalában első rangu mű. Ezenkívül még más érdekelt is nyujt az által, hogy a köpenyen, a só öltözetben és fegyverze-en a festészet nyomai jól kivehetők. A köpeny vörös volt, a fején és meztől láb és karokon ellenben semmi festést sem le-het észrevenni. A kik feltalálták, legalább is fél mil ó seudit hittek érte kapni; műtörök 20,000 seudira becsülik. — A császári paloták-nak Napoleon által megkezdett ásata-sa szintén nagy eredményt és pedig különösen i-tészeti szempontból, mert a feltalált szobrászati mu-nak nem valami nagy értékűek. Az ásá-tások különben még valami 10 évet fog igény-be venni; oly óriási vállalat. Kiegészítéssel a sz. atya szintén kezdett ásatni, s már feltalálták Romulus falait.

Fegyverek javítása. Annak idejé-ben mi is említettük, hogy egy amerikai volt tü-zérszt Londonban tartozkodó hazánkfiával oly-nemű találmányok volnának birtokában, mely által az ágyú s fegyveröltés annyira könnyít-tetnék, hogy az ágyúnál 4 percz alatt 20, a pus-táknál pedig 1 percz alatt 19 lövést lehet te ni. Most a „Flügel” fel van szólítva Lusztig Fl-öt pesti lakos, óráis és volt tüzer által, hogy jelenen ki, miszerint ő a fentebbiel majd nem ugyanazonos találmánynak van szin-én birtokában. Nyilvánosságra kívánja ezt hozni, nehogy később találmányáról valaki azt mondhasa, hogy ő arra a már ismert hírlapi közlés után jött. Ennek ellenében felhozza Lus-tig ur azon körülményt is, hogy mielőtt az amerikai tüzer és a londoni magyar találmány-át bírlapilag szó lett volna, ő már három hét-tel előbb folyamodott gr. Pálffy Mór hely-tartó urhoz azon kérelemmel, hogy ő ex-je a kormánytól találmánya kivételében elősegítse. I. találmányát egyelőre csak szuronys fegy-vereknél akarja alkalmazni, ágyukra alkalmá-zást a munka néhezése miatt későbbre ha-lasztja. L. fegyverével 4 percz alatt 15 lövést

eszközölhetni, de lehet oly móddal is készíteni, hogy 20 lövést eredményezzen. A fegyver a hozzá különösen feltalált gyaanyaga-gal ellátott 15—20 töltéssel egyszerre tölte-tik meg; azután a fegyver kezelőjének egyéb teendője nincs, csak a kakast kétszer fölhu-zni, irányozni s elűlni, s minhogy vesszője nin-csen, a fegyver bármily helyzetben könnyen töltethető, s anélkül, hogy ártalmára lenne, töl-téssel mindig egészen tele lehet. Állítja továbbá L. ur, hogy e fegyver által véletlen szeren-csétlenség soha sem történhetik; kevesebb töl-téssel tetszés szerint elátható, egyes már el-használt töltés könnyen pótolható.

Rosenkranz amerikai tábornok a muref-sboroughi csata alkalmából kiszámította, hogy 20,000 ágyulövéssé szükségessé legalább, hogy 728 embert találjon; s két millió puskalövéssé 13,832 ellenséget talál, középszámítás szerint. Ebből következik, hogy 27 ágyú, vagy 155 puská-lövés talál 1 embert. Sulyra nézve a puskánál 9 font az ágyúnál 225 fontnyi erőzet használ-nak fel 1 ember megölésére. Minhogy pedig a haláletet a sebesít észhez úgy áll, mint 1—4, tehát a puskától 39 fontnyi s az ágyúnál 900 fontnyi erőz használtatik fel, hogy 1 em-bert megöljön.

Figyelemztetés. Ö. cs. s Apostoli k. Felsőleg legmagasbb határozása folytán a nmélt. m. kir. helytartó tanács által az ennek kérelése alá bocsátott Fekészházy alapít-ványból, a m. tud. akademia javaslatára, min-den ötödik évben, öt száz forintnyi ju-talom fog kiadni egy nem magyarok szá-mára, a hazában divatozó bármely nyelven a (magyaron kívül) írt, a magyar nyelv és irodalom megismertetésére rendeltetett s nyomtatásban megjelent, tan-, kézi vagy olvasókönyvnek: mire a hazai írók ezennel figyelmeztetnek. Az első jutal-m 1867-ben adatik ki. Azon esetben, ha az akademia véleménye szerint ily jutalomra ér-demes könyv nem találkozik, jogában álland a m. kir. helytartótanácsnak ilyes könyvekre az akademia útján pályázatot hirdetni.

Kült Pesten, az 1863 május 14. tartott összes akademiai ülésből.

Szalay László, titoknok.

Nemzeti színház. Szombat, május 9. Follinusné asszonynak hosszas betegsége utáni felépülte: „Villette marquis”, vagy: XIV-ik Lajos udvara”, színjáték 5 felv. Irta Bireh-pfeiffer, fordította Komlósy Ferencz. A jeles színjáték jelesül volt előjtsza s a czimsze-replő Follinusné asszony, ugy szintén Paulayné (Maintenon Françoise, a király neje) s Boérné (Nanon Balbien, Maintenon assz. komornája), továbbá Gyulai (XIV. Lajos, Franciaország királya) Komáromi (Bourbon Fülöp, orleansi herceg) jól megérdemelt tapsokat arattak.

Vasárnap, május 10. Boér János jutalom-játék: „Jön a francia”, ered. népszimű 3 szakaszban. Írták Berceik Árpád és Toldi István, zenéjét Káldy Gyula. Itt először s re-méljük utolszor is adatott. Szerfelett gyen-gemű.

Kedden, május 12. „A harmadik magyar király.” 100 arany pályadíjt nyert eredeti dráma 5 felv. Irta Tóth Kálmán. Szép nyel-ven írt jeles mű s az előadás is a jobbakközül való.

Szerdán, május 13. „A nyomorultak.” Itt második ízben ugyanazon szereposztással mint előbb s kevés közönség előtt. Ez uttal a multkor elkövetett azon borzasztó hibákat kívánjuk helyre hozni, hogy e drámát Hugo Victor hason czimű regénye után nem Hugo Károly az „Egy magyar király” stb. szerzője alakította át, mint irtuk volt, hanem az em-lített regényírónak fia „Charles Hugo.” Ha nevezetes dramaturgiai elvekről volna a szó s e tekintetben egy s más botlásainkat felfe-dve bármily kinémetlenül rótt volna is meg valamely embertársunk s ügyfeleink, belátva igazságát, hallgatnánk vele, vagy még köszö-netet mondanánk útbaigazításáért, habár ugy teremtetett is az Isten az emberi kebel, hogy az igazságot sem hajlandó megköszönni, ha gorombasággal párosul: de így ezen Hugo Károly vagy „Charles Hugo”-féle comediará nézve legfeljebb városunk köfalának követ-kező feliratát hozzuk a „Magyar Sajtó” il-do-mo újdondásának emlékeztetőbe: „Fortior est, qui se, quam qui fortissima vincit moenia” aztán még hogy: „qui nimium probat, nihil probat.” Higyje meg, hogy bizony azért, hogy valamely színmű írójának, vagy átalakítójának kitérőről nincs valakinek teljes tudomása: azért foghat tollat a kezébe színírlást végett. Hiszen tulajdonképen nem is annyira az őt magát, mint inkább művét kötelessége szem-előtt tartania. Tessék, mellőzve azt, hogy Hugo Károly, vagy „Charles Hugo” drama-tizálta-e a kérdéses művet, észrevételeinket, elveinket feszegetni s azokból vonni le kérel-hetetlen következtetést! Különben kénytele-nek vagyunk alaptalan hetyke megjegyzésé-t logikátlanságnak, vagy kötekedési, öklelődesi viselkedésnek keresztelni el, mi, adja az

ég! irodalmunkban ne harapodzik el. Egy kissé fékezni kell a pegazust!

POLITIKAI HIREK.

Angolország. London, máj. 15. Az alsóház folyó hó 12-i ülésében Hennessy felvilágosítást kért Odo Russelnek (római követ-nek) a brigantizmot illető sürgönye felől. Pal-merston lord ezt válaszolta: Russel ur azt állítja, hogy ő hallotta, hogy Rómából 260 rabló ment francia egyenruhába öltözve Ná-polyba. Montebello tábornok, a kivel Russel e tudósítást közölte, a tény iránt kétségét nyilvánította. Russel nem akarta gyanusítani ezzel a francia hatóságokat, nem akarta azt állítani, hogy talán ők adtak francia egyen-ruhát a rablóknak; sőt ellenkezőleg azt mon-dotta, hogy tudomására jött, hogy egy Ró-mában székelő bizottság rendszerint ócska katonaruhákat vásárol össze a zsidóktól Ghet-tóban s küldi bizonyos zárdákba a határszélre, a hol a rablok egymás után felegyenruház-zák magukat. Russel azt is jelenté sürgönyé-ben, hogy Montebello tábornok neki azt mon-dotta, hogy ilyen dolgok régebben talán tör-ténhettek, most azonban intézkedés van téve, hogy jövőre megakadályoztassanak. A tábo-rnok becsületszavát adta, hogy ezentúl egy fegyveres ember sem lesz képes római terü-letről a nápolyira eljutni. Ha az óta ilyesmi adta elé magát — s Palmerston tart tőle, hogy igen — ugy ez csak azt bizonyítja, hogy Mon-tebello tábornok ügynökei nem voltak oly szemesek, a mint megvárhatók. Egyet azon-ban — folytatja P. — ki kell mondanom: Ró-mát jelenleg egy francia helyőrség kormá-nyozza, a pápa csak báb az ő kezeiben, azért hát a francziák dolga az amolyan eseteket megakadályozni; gondoskodni, hogy az ott székelő bizottság szűnjék meg felfegyverzett bandákat küldözni ki. Hallottuk — remélhető-leg e tudósítás nem fog valósülni — hogy most újból egy nagy expeditio készül, a mely május hó folytán fogna elindulni. Manner L. lord közbe szól, hogy a kormány élén álló nemes lord nem átalotta, igen komoly vádat emelni egy oly állam fejedelem ellen, a mely állam-mal Angolország barátságos viszonyban áll.

Palmerston: Én a római kormány ellen csak egy vádat emeltem, a mely szerencsétlenségre nem tagadták, hogy a pápa uralkodói hatal-ma annyi mint semmi, hogy az 20,000 fran-cziának uralma alatt áll. Mindegy, a római vagy a francia kormányon feneklik-e a hiba. Palmerston azt hiszi mindakettőn — mind-kettőjökre hárul a felelősség azért, a mi Ró-mából kiinduló rablócsapatok nápolyi területen elkövetnek.

A felsőház 15-i ülésében Ellenborough lord a Schleswig-Holsteinra vonatkozó, különösön osztrák és porosz levelezés elterjesztését ki-vánta. Roszálja Russel szeptemberi jegyzékét, mint a mely Dánia önállását fenyegeti; beszél Németország tengerészeti hatalomra vágyó fenláto terveiről, s congressust ajánl a kérdés megoldására. Russel a következőké felelt: Németország és Dánia egyaránt balfogásokat tettek: Németország, mivel igazságtalant köv-etel; Dánia, mivel elvallalt kötelezettségeket megszeg. Russel azt hiszi, az ő 1862-i javas-lata még célravezető; Dánia eszélytelenül cselekedett, hogy azt, Németország őszhangzó véleménye és saját kötelezettségei ellenére visszautasította. Francia- és Angolország most a mellett vannak, hogy azok a kötelezettsé-ges, a melyekhez Németország szilárdul ra-gaszkodik, módosítás alá jöjjenek; ezeket, a mint Ellenborough lord kívánja, önkényesen mellőzni erőszakos lépés lenne, a melyet a nyugati hatalmak soha sem fognak tenni. Derby gróf Russel lord 1861-i javaslatát mind a két félre nézve elfogadhatónak találja. Dá-nia elismerte a német kívánatokat Holsteinra nézve; a nyugati hatalmoknak Németország jogtalan kívánatait Schleswiget illetőleg soha sem kell támogatniok, Dánia fenyegetett ön-állását védniök kell.

A lengyel ügyben folyó diplomatiái műkö-dést illetőleg irják a „Köln. Ztg.”-nak május 12-ről: Teljesen valósul, hogy Anglia egy éles jegyzéket akar küldeni Pétervárra. Az angol kormány sokkal erélyesebb, mint a parlamentben tett nyilatkozataiból gyanítani lehet-ne. Drouin de Luyt azt írja Gross bárónak, hogy őt egészen meglepték azok a dolgok, a miket Cowley lord neki tudtára juttat. Az osztrák kabinet, ugy látszik, össze akarja magát szedni, s Metternich herceg panaszko-dik Párisban, hogy nézeteit Bécsben nem elégé méltányolják.

Franciaország. Páris, máj. 16. Egy konstantinápolyi sürgöny, a lapok tudósításai-val ellenkezőleg, a mai napról azt jelenti, hogy Törökország csatlakozott a Lengyel-or-szág javára teendő lépésekhez.

A „France” megkapta az első intést, mi-vel naponkint azt szenevél, mintha a kormány gondolatait fejeznék ki, s a kormány politiká-ját a választások körül elferdíti.

San Franciscoból apr. 7-ől szóló tudósi-

tások szerint, a francziákat kivetkék vonal Puelblől. Veracruz, apr. 16-i tudósítások erről semmit sem említenek, de arról sem, hogy a francziák bevették volna Puelblt. A harc véres volt a veszteség mind a két részről nagy.

A „Nat. Ztg.”-nak írják Új Yorkból apr. 30-ról: A közlelbi tudósítás a francziák Puelblán szenvedett nagy vereségéről, egész terjedelmében nem valósul ugyan, de mégis sokkal több igaz van benne, mint a mennyi a franczia hivatalos jelentések sejtnei engednek. Csak tulzott leírása volt a tudósítás háromszori roham a támadók nagy veszteségével történt visszaverésének, a melyet a francziák a puelblai várat képező nyolcz erd egyike ellen kiserleltek. Ezt az erdőt (San Xavier) a francziák támadásának kezdetétől csak tizen-negy egész nap lefolyta után irtették ki a mexikóiak, s akkor sem roham követték, hanem mivel a folyton-folyt ágyúzás kóhalomná változtatta A mexikóiak vitézül harcolnak.

Olaszország. Turin, maj. 16. A mai „Opinione” írja: A kormány tudomására jött, hogy az albaniai partokon egy bournista expedicio készült volt bourbon tisztek vezetése alatt, a kiket Rómából küldöttek, hogy egy csapat albaniai rablót Apuliába vezessenek. A kormány hadi hajókat küldött ama tájakra czirkálni s ezenkívül az összeköttetést elfogadták követelte a portól. Valonaban (hasonnevű öböl mellett, Brindisi és Lecce átellenében az ottani országutban) házmótozás történt az otrovi osztrák konzulnál s nagy mennyiségű hadszert találtak és koboztak el. (Valonaban nincs osztrák konzul, hanem a konzulsi ügyeket csupán egy ügynök kezeli, a ki nem államhivatalnok).

Németország. Berlin, maj. 15. A képviselőház mai ülésében tárgyalták a napirendi bizottság javaslatát, a ház elnöke s a hadügyminister között történt ismeretes eset felett. Reichensperger a kath. párttörédek vezetője a következő módosítványt indítványozta: „A ház jelentse ki határozatilag: 1. hogy a ház elnöksége, a rendfentartása végett a házban, a miniszterek beszédei is jogosítva van felbeszakasztani; 2. hogy az elnökségnek nincs semmi fegyelmi hatósága a miniszterek felett, s ennél fogva az ügyrend 60. §-ban körülírt jog, a mely szerint a tagokat rendre intheti, vagy a szót fölük elveheti, a miniszterekkel szemben nem illet az elnököt.” E módosítványt a ház nagy többsége elvetette. Grabow elnök a közlelbi hétfőig időt kívánt engedni a ministeriumnak, s akkorra szólítani fel, a mai határozat közlése mellett a házban való megjelenésre. Forkenbeck azonban a haladéktalan felhívás mellett volt az alkotmány 60. §-e értelmében. Ez az indítvány, a bizottsági javaslattal együtt 167 szóval 138 ellen határozatba vált.

A porosz sajtóban ismét szó van az Ausztria és Poroszország közti közlekedésről. Egy berlini lap írja: A két német hatalom tárgyalásai a kereskedelmi kérdésekben jó irányt kezdenek venni. Az e téren létező nehézségek kiegyenlítését mind a két fél előékeny készsége s jogos érdekeinek elismerése könnyíti. Poroszország el fog állani attól a kívánattól, hogy a vámegylet a francia kereskedelmi szerződést elfogadjja, mielőtt az 1853-ki februáriusi szerződés kiegészítése felett tanácskozás folyna. Ausztria, mostanra lemond a vámegyletbe való egészen belépéséről s Németország kereskedelem politikai egyesítésének

eme zárcselekvényét további kifejtésre tartja fenn.

Orosz- és Lengyelország. A „Gaz. Narod” szerint Podoliában Winnik, Braclau, Hajsyn, és Othopol kerületek lázadásban vannak. A közpén azonban nyugodt. Wlodimir és Luck kerületekben három felkelő sereg mutatkozik. Chwieńniknél csata volt az oroszok s a Lubarból jövő felkelők közt. Az oroszok erősítik Luckot. A Tomasownál betört felkelők Zapalowitz vezénylete mellett, Lelewl főparancsnoksága alatt észak felé húzódtak. Czerkask és Czechryn kerületek kivételével, a hol a nemesség túnyomólag orosz érzelmű, egész Ukraina felkelésben van. Az orosz népség nemzeti jogai kiáltványokban el vannak ismerve. Ukraina számára betmant kiáltottak ki.

Egy más távirat szerint a felkelés Machocowkában a kiewi kormányzóágban és Winiacaban (Podolia) is kiütött. Miután az orosz erő, ama tartományok területéhez képest, (mint egy 5000 □ mérföld) aránylag csekély, előre látható, hogy a dolgok ottani fejlődése új és rendkívül nagy bajt fog okozni az oroszoknak.

A központi nemzeti bizottság „ideiglenes kormány” czímet vett fel. Az eddig használt pecsétet megváltoztatta. Mostantól fogva Lengyelország fejr sasa s Lythvania lovasa van rajta ábrázolva, alatt Mihály arcbangyal s e körírás: „Nemzeti kormány. Szabadság, Egyenlőség. Függetlenség.”

Ujabbak. Lemberg, maj. 17. A Volhyniában álló oroszok elkezdették magukat Zitomierzben és Luckban özpontositni, a mi által a határszél néhány nap óta katonai fedezet nélkül van. A felkelők megszállották Lubom-

lot, Kowelt, fenyegetik B rdyczewet és megszállották Taraszczát Ukrainában.

Berlin, maj. 8. A képviselőház mai ülésében a ministeri padok üresék. Az elnök felolvasta a ministeriumnak egy mai napról kelt iratát, a mely a ház utóbbi határozatára vonatkozólag ezt tartalmazta: A miniszterek nem a felbeszakításról való elmondást, hanem azt a nyilatkozatot kívánták, hogy az elnökséget nem illeti fegyelmi hatóság, különösen rendre utasítás a miniszterek irányában. A miniszterek ismétlik ezen tartalmu nyilatkozat iránti kívánságukat, s míg ez teljesítve nem lesz, az illesekben nem jelenhetnek meg.

Frankfurt, maj. 17. Az „Europe” felhatalmazottak nyilvánítja magát a következő közlésre: A három hatalmasság alkudozásai a lengyel ügyben jó haladást tesznek; azonban Austria visszautasítja a mind a két félre kötelező fegyverszünet s nemzeti hadsereg helyreállításának eszméjét. Terjedelmes amnestiát követel Lengyelországnak, s a nyugati hatalmak lépéseire való csatlakozása feltételül tűzi ki a vallásgyakorlat szabadságának követelését.

Konstantinápoly, maj. 17. A porta jegyzőke a lengyel ügyben már elment Pétervárra. Túr szárd tábornok elutazott Galaczra.

Bécsi börze Majus 20 kán: Nemzeti kölcsön 81.20. 5% Metalliques 76.45. Bank-részvény 797. — Hitel-részvény 194.50. Váltó Londonra 110.60. Ezüst 110.25. Arany 5.27 1/2.

Majus 18 kán: Urbéri kárpótási kötvény: Magyarországi 76.80. Erdélyi 73.75.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL

H I R D E T É S E K.

Nemes M. Székben Nyárádtón, egy belső Curialis telek, hozzá tartozó külsővel, regaleival és közös legeltetési beneficiumaival együtt örökáron eladó. Értekezhetni iránta ne. Alsó-Fehérmegyében Haportonba **BARTHA DOMOKOSSAL** személyesen vagy bérmentes levélben. (119) (1—3)

(769) 21/5 (7—15)
Cs. kir. és hercegi szabadalmakkal fölruházott = a gyógytan legnevezetesebb tekintélyeitől megvizsgált = ajánlott = és bizonyítványokkal ellátott. =

BERINGUIER LIPOT orvostudor
illatos gyógyszeres
KORONASZESZ
(vagy kölni-viz Quintessentiája.)

Beringuier orvostudor Koronaszesze a legvalogatottabb s értékesebb zamatos-illékony részekből lepároltatás által készítette, nem csak mint jeles illatszert, mely az élet erőt eleveníti és erősíti, hanem mint jeles gyógyszer is ajánlatos. Ez egy valódi segély azokra nézve, kik fejfájásban és fülkészenyben szenvednek, fog- és fülfájásoknál, hűlés bajaknál, könnyebb közszeny és fájalmaknál, valamint az idegrendszer s az emésztő szervezett gyenge állapotjában. Beringuier orvostudor Koronaszesze bevére, bedörzsölve, vagy a megnedvesített kendővel bekötés által, mint ideg erősítő, göres csillapító, s erősítő háziszert hatályosan alkalmazható; igazi hasznos szolgálatot nyújt a Koronaszesz használata a mindennapi mesdásnál, és ha azt a mosdó vízhez vegyítjük, midőn ily módon nemesak a fő izmokat s a szemeket erősíti, hanem egyszersmind a bőrnek ruganyos lágyaságot és ifjú frisseséget kölcsönöz.

Beringuier orvostudor illatos gyógyszer, cs. kir. szabadalmazott Koronaszesze kizárólagosan csak eredeti üvegekben 1 frt 25 kr. új pénzben és eredeti 6 üveget foglaltó ládákban — egy ládának ára 7 frt 50 kr. új p. árultatik, s flügvényei a helyegvédre vonatkozó cs. rendelet szeri t hivatalosan be van lajstromozva.

A hajak szépen tartására
Dr. BERINGUIER

NÖVÉNY-GYÖK HAJ-OLAJA.

Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja távol minden ártalmas vegyítékektől mindég és mindenütt mint kitünőleg előnyös szer szolgál a fő-hajnak és szakálnak fenntartására, erősítésére és szépitésére; övszer az oly alkalmatlan fejkorpa és folt képződések ellen, a hajnak fényt, kellemes simaságot s puhaságot kölcsönöz, s jelesen oly esetekben is, hol midőn a haj már hullani vagy a fő korán kopaszodni kezd, e szer gyógyhatása nagyon meglepő. Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja, a külföld ily nemű legjobb készítményibez sorozható, de ezeket olcsóságával jóval feljúlulja. Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja a mellékelt dugaszolt, czim pecsét nyomóval s fekete írással pecsételt eredeti üvegcsében ára minden bizományi raktáronál változatlanul 1 frt új p.

Dr. Beringuier összes szabadalmazott készítményei az eredeti szabott áron: Kolozsvárt: csak is gyógyszer. **WOLFF J. s Khudi J. özvegyénél** kaphatók, valamint Abruđban: Ferenczi Mihály; Beszterczén: Kelp Ferencz; és Dietrich & Fleischer; Brassóban: Stenner F.; Dévén: Büchler A.; Nagy Enyedben: Trajanovits Ede gyógyszerész és Bisztricsányi A.; Erzsébethvárosban: Schmidt A.; Hátszegen: Mátéfi Béla gyógyszer.; Kézdi-Vásárhelyt: Hankó László; Köhálomban: Melas Ed. F. gyógyszer.; Maros-Vásárhelyt: Fogarasi J. D.; Medgyesen: Vándory & Brandsch; Segesvárt: Misselbacher fia és Teutsch; Sz.-Ujvárt: Placintár és fia gyógyszer.; Szász-Régenben: Wachner Traugott; Szászsebesben: Weissörtel Ad. G.; Szebenben: Zöhrer J. F.; Székely-Keresztúron: Binder Márton; Sepsi-Szentgyörgyben: Vitályos Béla; Sz.-Udvarhelyt: Kauntz J. A. gyógyszer.; Szeredában: Gonyz A.; Sz.-Somlyón: Ruszka Ignác; Tasnádon: Szongott Jakab; Tordán: Velits G. és Wolff G.; Zalatánán: Megay Guszt. A. gyógyszer.

Postán küldve a göngyöleket és bérmentesítésért a rendes áron felül a távoltság és csomag nagyságához képest még 30 egész 70 krig mellékelendő.

Jeles találmányu hajfestő szer.
Dr. BERINGUIER

NÖVÉNYI HAJFESTŐ SZERE.

Ezen újtalálmányu, híres orvosi tekintélyektől megvizsgált s teljesen czélszerű s általában ártalmatlannak ösmert szerrel a haj-, szakál- és szemöldöket tetszés szerénti árnyéklatok szerint festhetni, anélkül hogy a bőrön folt vagy szag okozódjon. Az alkalmazása nagyon egyszerű és könnyű, ezen festő szer által előidézett hajszin előnyök igaz természetűen sikerülnek, és a színtési műtétet lehetetlen elhibázni.

Dr. Beringuier cs. kir. szabadalmazott növényi hajfestő szere két I. és II. számmal jelett üvegcsében s mindenütt 5 frt. szabott árt adatik. A műtételhez szükséges 2 kefe és tálcaska, mellékelve van, s mindenik tárgy, a mellékelt bélyeggel van ellátva.

(106) (3—3)
Haszonbérbe adandó birtok.

M. Gy.-monostoron 38 hold 1465 □ öl, szántó, 134 hold, 1248 □ öl kaszáló, a 46 és 53-ik házszám alatti telkeken lévő jó öt osztályu uriak és csútr, istálló és pajtával a jövő Sz. Mihály naptól fogva 3 vagy több évekre is kiadandó; s hogy a kivenni szándékozók, az öszívetés alá is az ugaroltatást meglehessék, értekezhetnek alólírt tulajdonossal jóelőre Kolozsvárt az óvárban 249 házszám alatti szállásán.

KABOS GERGELY s. k.

(107) (3—3)
Tiltakozás.

A Sz.-Udvarhelyi törvényszék néhai idősb Macskási Lajos minden fekvő javaira nézve egyik örökös Macskási Lajost nevezte ki tömeggondnokul, míg ezen javak az örökösök között öt egyenlő részre felosztatnának. A többi örökösök ezenel komolyan tiltakoznak, miszerint senki semminémű vásárba, vagy pénzükösöbe — az emített javakat illetőleg, a tömeggondnokkal ne bocsátkozzék, mert az örökösök által érvénytelennek fog nyilváníttatni. Székely-Keresztúr, majus 1863. Özv. Macskási Lajoné gr. Haller Károlina, a maga és az illető örökösök nevében.

(115) (2—3)
Hirdetés.

B. Splényi Sámuel b. Kemény Katának Kolozsmegyében Bodgya községben létező egykötli lisztelőmalom, továbbá négy tábla tilalomba lévő erdője, s egyéb ottani haszonvélési joga, örök áron eladó lévén, a megvenni szándékozó értekezhetik az eladás feltételeiről Kolozsvárt ÜRMÖSI SAMUVAL.

(116) (2—3)
Hirdetés.

B. Splényi Sámuel ur s neje b. Kemény Katának Kolozsvár közelében fekvő Szász Fenes község határán létező összes majorság természetli szántó és kaszáló birtokai, egy darab erdője, továbbá a k. monostori batárszél szomszédságában éppen az országot mellet fekvő bajdon zöldsápa czímmel nevezett, s jelenleg is korcsmárlásra használt birtokterület, korcsmárlási és korcsmaház építhetési joggal együtt, örök áron eladó lévén, a megvenni válnakozó értekezhetik az eladás feltételeiről Kolozsvárt ÜRMÖSI SAMUVAL.

(103) (2—3)
Hirdetés.

Alólírtnak van szerencséje a t. cz. közönséggel tudatni, hogy Sroth-féle gyógyintézete a napokban meg fog nyílni.

Azon szenvedő betegek, kik ezen intézetben gyógyítást nyerni kívánnak, szíveskedjenek magukat szappany-utca 372 számú háznál jelenteni.

STASITZKY PÁL.

STEIN JÁNOS
könyvkereskedésben Kolozsvárt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

Protestans mindkét nembeli ifjuság számára

CONFIRMATIO

alkalmával ajánlható:

NÖVENDÉK IFJUSÁG IMAKÖNYVE

hymnuszokkal. Hitben megerősödött protestans fiak és leányok számára írta MEDGYES LAJOS.

Csinosan kötve tokkal	— frt 60 kr.
Angolvászon kötethen	1 " — "
" " aranyfetszéssel	1 " 50 "
Finom bőrkötésbe díszesen kötve	3 " 50 "
Diszes habshelyben kötésben	3 " 80 "

IMAKÖNYV A SZÉPNEM SZÁMÁRA

II-dik átdolgozott és bővített kiadás, írta Koronka Antal, csinos kötésben 1 frt 92 kr.

Börbe kötve arany metozéssel 2 frt 80 kr.